

си избирали общъ главатаръ или *гешманъ*, който былъ покоренъ на царя. Въ Югозападнѣ Россіи, освѣнь Малороссійскы казаки, имало и Запорожскы казаки, които, были много слободни, и не ся покорявали никому. Главный имъ станъ ся выкалъ *Сѣчь*, която ся находила на единъ отъ острова-ты на Днѣпръ, по-долу отъ пороги-ты: оттова ся и выкала *Запорожскѣ*. Запорожци-ти не ся женили, и всичкы-ти ся имали помежди си като братья. Тии искали да ся покажять бранители на христіанскѣ-тѣ вѣрѣ отъ бусурманы-ты, та непрѣстайно имали войнѣ съ околны-ты мохамеданскы народы. Запорожци-ти, подъ главатарство-то на войводы-ты си, налитали на турскы-ты и татарскы-ты земли; тии съ легкы-ты си враници чѣсто излизали въ Черно море, и обирали жители ты по брѣгове-ты. Когато срѣщнели турскы корабѣ, безстрашно ся хвърляли възъ него, и го обирали. Послѣ потопявали кораба съ всичкы-ты хора, и отывали на другѣ странѣ. Нѣ всякога несполучали, защото нѣкога ся случвало да има топове на турскы-ты корабѣ, та турци-ти разбивали казашскы-ты враници, които потѣвали въ водѣ-тѣ съ казаки-ти. Рядко ся случвало да ся върнѣтъ полвина-та отъ казаки-ты у дома си; нѣ конто ся врыщали доносили много плячкѣ. Запорожци-ти живѣли само съ кражбѣ; кога ся върняли у дома си нищо неработили, а ѣли-пили и ся веселили съ дружинѣ-тѣ си.

Въ Сѣчѣ ходили най-пѣргави-ти Малороссійскы селачене. Панове-ти (боляре-ти) живѣли въ градове-ты или въ укрѣплены-ты си сграды, и имали много слугы; а села-та си повече-то давали на Евреи-ты съ откупъ; нѣ понеже Евреи-ти гядали да добывать по-много доходѣ, та събличали безбожно селене-ты. Селене-ти, за да ся избавять отъ робство-то и отъ тегло-то, записвалися въ казаки-ты, сир. ставали войници, или отывали въ Запорожскѣ Сѣчѣ. Полско-то правителство гонило бѣжанци-ты, и ся мѣчило пакъ да ги направи робѣ. Казаки-ти одавна скѣрщали зѣбѣ на полско-то правителство; а кога ся показала Унія-та и ся повдигнѣло гонение възъ православны-ты, тогава тии вдигнѣли главѣ.